

det er gaaet til. Efter Deres Ønske skrev jeg udtrykkeligt om en ældre Plejerske, der kunde finde sig i et tilbagetrukket og ensformigt Liv.«

Torben tog Blikket til sig og samlede Skægget i sin Haand.

»Jeg skal tænke over det,« sagde han, og talte saa ikke mere om Sagen.

Da Doktoren var kørt, gik han ind til sin Frokost, som han altid spiste alene. Til Middagsmaaltidet Klokken seks holdt han derimod af at have Selskab. Foruden Sygeplejersken var da gerne Godsskriveren eller »Inspektøren«, som han kaldtes af Folkene, tilligemed Forvalteren og Mejeribestyreren tilstede. Desuden Arkitekt Schmidt, naar han kom herud fra Randers for at konferere med ham om Ejendommens Istandsættelse. Om Aftenen sad Frøken Hecht inde i hans Stue og læste højt for ham, da hans Syn var blevet svækket, saa han ikke taalte at arbejde ved kunstigt Lys. Undertiden spillede de ogsaa et Parti *Besigue*, eller hun hjalp ham med at ordne Gaardens Arkiv.

Den unge, 23-aarige Brunette, der var kommen i hans Hus ved en Fejltagelse, havde overhovedet gjort sig mere uundværlig her, end han nu var rigtig glad for. Hun var det fordringsløseste lille Menneske, han havde kendt; og han var bleven saa vant til at have hende omkring sig, at han med